

for ellers smaa Indtægter højt op. Det ærede Medlem nævnte, at Vekselererne stod højest med en Gennemsnitsindtægt af 38 000 Kr. Jeg spørger nu det ærede Medlem — for jeg har ikke kunnet finde ud af det —, om han ikke, naar han igen faar Ordet, kan sige mig, hvordan han ved dette Forslag vil kunne ramme dette Erhverv, saaledes at Vekselerernes store Indtægter bliver begrænset. Jeg spørger ham tillige om, hvor det kan være, at man har glemt de enkelte Erhverv, som slet ikke er nævnt her, hvis Gennemsnitsindtægt, efter hvad jeg har kunnet se af Skatteindtægterne, er betydeligt højere end de handlendes og Haandværkernes. Jeg tænker paa Sagførere, Læger, Dyrlæger o. s. v. De er slet ikke nævnt, og jeg vil spørge det ærede Medlem, om han kan finde nogen Paragraf eller Bestemmelse i Loven, hvorefter ogsaa deres Indtægter bliver begrænset.

Den Tid, vi er inde i, er uhyre vanskelig for det mindre Haandværk og for Detailhandlerne. Jeg ved, at der rundt om i vort Land i dette Øjeblik er en Masse Anmodninger om Akkorder og en Mængde Fallitter. Tyder det paa, at disse smaa Erhverv tjener for meget?

Det ærede Medlem mente, at Priserne paa Landbrugsprodukter var for høje efter den Nedgang, der havde været i Foderstofpriserne. Jeg skal ikke komme ind paa Landbrugets Erhvervsforhold, jeg vil kun spørge mine Kolleger i denne Sal, der hører til Landbruget, om de kan se ude i Periferien, hvad der begynder at dukke op som en Taage. Det er, at man vil have sat Maksimalpriser paa alt, og saa vil man ogsaa komme til at træffe Landbruget. Jeg ved, at en Del Landbrugere, fordi de ikke har det rette klare Syn paa Forholdet, mener at have Interesse i muligvis at kunne komme til at ramme Detailhandlerne og Haandværkerne ved at begrænse deres Indtægter; men jeg siger, at saa er de vel rejst, for hvis de faar dette eller et lignende Forslag gennemført, vil ogsaa deres Trængselstid komme, og den kommer maaske i første Række.

Det, der dog fra flere Sider særlig er anket over under Behandlingen af dette Lovforslag, er Prisaftalerne, de saakaldte Sammenslutninger, at man mener, det er det rigtige at have en Priskurant for sit Arbejde. Jeg gør opmærksom paa som Haandværker — jeg kender dette Forhold —, at det i de fleste Tilfælde er absolut nødvendigt for at vejlede yngre Kolleger og faa en vis Ensartethed. Jeg ved meget vel, at den Feber, man under Krigen overalt

fik for at komme med i Dansen omkring Guldkalven, ogsaa bredte sig ud til Haandværk og Handel; men skulde der endnu være en enkelt Udløber, et enkelt sygeligt Skud tilbage af dette — det er der sikkert flere Steder i Handel og Haandværk —, tror jeg, at det offentlige Omdømme betyder meget mere overfor dette enkelte Tilfælde end en Lovgivning. For mig staar det saaledes, at Lovgivning for Enkelttilfælde — og her er strengt taget ikke meget andet end enkelte Tilfælde at pege paa — har ingen Steder hjemme.

Jeg maa ud fra mine Synspunkter absolut gaa imod det Forslag, den højtærede Regering har forelagt, fordi jeg mener, at Tiden ikke er til at udsætte den mindre Handel og det mindre Haandværk for større Vanskeligheder, end de har — de er saa sandelig store nok. Jeg maa gaa imod Forslaget, fordi dets Tendens strider mod mine Anskuelser og Opfattelse.

Jeg vil slutte med at sige om det Forslag, som er forelagt af enkelte Medlemmer af mit eget Parti, at ihvorvel jeg ser, at det kunde — jeg siger „kunde“, jeg siger ikke „kan“ — have Betydning i enkelte Tilfælde, og selv om det er langt mildere i sin Form, saa er det dog min Opfattelse, at det vil absolut ingen Betydning faa. Det staar for mig saaledes, at det hverken vil gøre ondt eller godt, og derfor mener jeg, at begge disse Forslag egner sig langt bedre til en Aften i „Socialvirke“ eller i en privat Diskussionsklub end til at blive behandlet videre her i Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg maa tilstaa, at de Herrer fra Oppositionens Side søger med store Anstrengelser at hidse sig op til den højest mulige Indignation overfor dette Forslag. Den sidste Taler kom jo til det Resultat, at det vilde medføre en Ødelæggelse af det mindre Haandværk og den mindre Handel til Trods for, at det mindre Haandværk og den mindre Handel — det kan man ganske roligt sige — næsten ikke vil blive berørt af det. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at dette Forslag tilsigter ikke at ramme og kan aldrig komme til at ramme den ærlige og redelige handlende, det kan kun komme til at ramme Svindlere og Bedragere, og det er dem, det ærede Medlem holder sin Haand over — det er Sandheden.